

ШАХТАР КРИВБАСУ

КЗРК

№10-11 (1961-1962) серпень 2026 року

З ДНЕМ ШАХТАРЯ!

На фото – Храпко Валентин Михайлович,
гірничий майстер дільниці №12 (ВШТ)
шахти «Тернівська»

➤ стор. 7-8

Фото Діни Долгової

З ДНЕМ ШАХТАРЯ!

ГЕРОЇ ПІДЗЕМНИХ ГЛИБИН КРИВОРІЗЖЯ

Шановні друзі, колеги, працівники
Криворізького залізорудного комбінату та ветерани виробництва!

30 серпня ми з Вами зустрічаємо одне з найголовніших професійних свят нашого підприємства, нашого промислового регіону та всього гірничодобувного комплексу України – День Шахтаря! І незважаючи на всі виклики сьогодення – повномасштабну війну, тимчасові перебої з електроенергією, нестачу кадрового персоналу та руйнування логістичних шляхів – ми вистояли: тримаємо виробництво, продовжуємо проходити гірничі виробки, видобувати залізну руду, видавати її на-гора та відправляти нашим споживачам в Європу. Усі виклики й труднощі, які випали на нашу долю, сподіваємося, залишаться позаду. Попереду нас чекає час нових можливостей і розвитку, коли шахтарська праця буде належно оцінена, що надихатиме нові покоління працювати й навчатися. Сьогодні усі промислові підприємства України переживають складні часи, які обумовлені війною та її наслідками. На нашому комбінаті триває реорганізація, змінюються багато процесів. Навіть у таких суворих умовах люди залишаються вірними рідному підприємству.

Дорогі колеги та ветерани праці, дякуємо за витримку, сумлінність, майстерність та віру у світле майбутнє. Ви щодня своєю працею робите неймовірний внесок у розбудову та збереження потужностей комбінату: спускаєтеся на підземні горизонти Кривбасу, долаючи кілометри підземних глибин, здійснюєте гірничо-капітальні, гірничопідготовчі, нарізні та очисні роботи, перевозите залізну руду і піднімаєте її на поверхню, відкачуєте шахтні підземні води, сортуєте та збагачуєте залізорудну сировину. Таку важку роботу подужає не кожен, а той, хто має міцний характер, витримку та незламну внутрішню силу. Ви – справжня опора, гордість і сила комбінату! Велику вдячність висловлюємо нашим шахтарям-Захисникам, які вдень і вночі, не маючи часу на відпочинок, виборюють нам мирне небо і дарують можливість жити й працювати. Низький уклін Героям сьогодення, які щодня жертвують своїм життям заради мирного майбутнього! Вічна слава і шана загиблим Захисникам України! На превеликий жаль, напередодні нашого професійного свята на шахті «Криворізька» стався нещасний випадок на виробництві, який уніс життя трьох наших колег – електрослюсаря (слюсаря) чергового та з ремонту устаткування дільниці №18 (підземна енергетична служба) шахти «Криворізька» Олега Тельних, підземного гірника дільниці №19 (спуску-підйому) Володимира Федька та гірничого майстра дільниці №10 проходки шахти «Криворізька» ШБУ Дмитра Нікітенка. Світла пам'ять про загиблих шахтарів навіки залишиться в наших серцях. Розділяємо невимовний біль цієї втрати з рідними та близькими і схилиємо голови у скорботі.

Дорогі колеги, вітаємо Вас з професійним святом – Днем Шахтаря! Бажаємо міцного здоров'я та сил, гірничої удачі, трудових успіхів та професійного зростання, легких спусків та підйомів, спокійних робочих буднів і безпечної праці, сімейного затишку та добробуту! Пишаємося Вашою мужністю, самовідданістю, стійкістю у надзвичайно складних умовах! Ваша праця вимірюється не лише тоннами залізної руди, а й характером, який витримує півторакілометрові глибини. Зичимо невичерпної життєвої енергії, віри в світле майбутнє та впевненості в завтрашньому дні.

І нехай над нашими копрами завжди буде мирне небо. Зі святом, шахтарі!

Правління та профспілкові комітети АТ «Кривбасзалізрудком»

З ДНЕМ ШАХТАРЯ!

ШАНОВНІ ШАХТАРІ!

Обираючи фах, кожен з Вас розумів: шлях не буде легким. Але ніхто ніколи не знає наперед, наскільки важкі випробування випадуть на його долю. Тривала війна, логістичний та енергетичний колапс, економічна криза – наша сьогоднішня реальність.

Та навіть у такі темні часи Ви залишаєтесь надійною опорою країни: захищаєте її зі зброєю в руках, сумлінно виконуєте виробничі завдання в умовах воєнних небезпек, постійного стресу та дефіциту кадрів, веде профспілкову діяльність, спрямовану на підтримку тих, хто поруч.

Дякуємо Вам за це! За силу і сміливість, за професіоналізм і витримку, за небайдужість і глибоке розуміння справжньої трудової солідарності.

Бажаємо міцного здоров'я, стабільної, безаварійної роботи, гідної зарплати, вірних товаришів поруч, родинного затишку, щасливого життя в мирній, вільній Україні!

З професійним святом – Днем шахтаря!

Голова ПМГУ Богдан Оверковський
та голова Криворізької міської організації ПМГУ
Володимир Чернявський

ЗІ СВЯТАМИ

23 та 24 серпня

ми відзначали найголовніші державні свята – **День прапора** та **День Незалежності України**. Ці свята йдуть пліч-о-пліч і символізують свободу, державність та єдність українського народу. Прапор – це наш код і наші кольори миру – чистого неба та золотих нив. Незалежність – це наша незламна воля, право самим будувати своє майбутнє на рідній землі та найвища цінність, за яку сьогодні бореться наш народ. П'ятий рік поспіль ми зустрічаємо ці свята в умовах повномасштабної війни. Саме у найтяжчих випробуваннях остаточно гартується волелюбний дух нації, а кожен із нас на передовій чи в тилу наочно доводить: Україна була, є і завжди буде вільною, непокірною та суверенною державою. Дякуємо Захисникам і Захисницям, серед яких є наші колеги, за мужність, сміливість та кожен прожитий день. Вдячні працівникам та ветеранам праці нашого комбінату, які працюють на економіку держави, наближаючи нашу Перемогу. Шануємо Героїв, які віддали життя за синьо-жовтий прапор та наше мирне життя.

Шановні працівники Криворізького залізничного комбінату, мешканці та гості міста! Вітаємо Вас з Днем Прапора та Днем Незалежності України! Бажаємо незламності духу та віри у власні сили, впевненості у завтрашньому дні, достатку та процвітання нашій рідній землі. Нехай небо над головою буде завжди ясным і блакитним, а в серцях живе віра й гордість за свою країну.

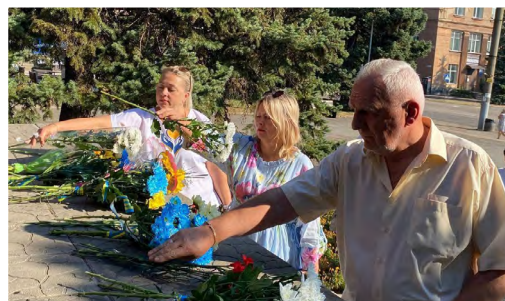
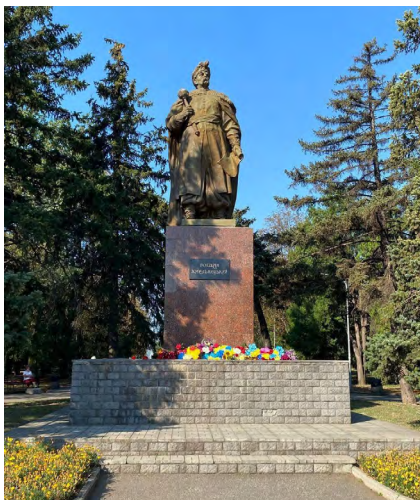
Перемога та вільне майбутнє України – це те, до чого ми йдемо разом щодня!

МІСЬКІ ЗАХОДИ

ПАМ'ЯТЬ І ВДЯЧНІСТЬ: ЯК ВІДЗНАЧАЛИ ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

День державного прапора та День Незалежності України йдуть одне за одним (23 та 24 серпня) і нагадують нам про історію українського державотворення та боротьбу за свободу. В умовах сьогоденної повномасштабної війни ми особливо гостро відчуваємо ціну незалежності та миру, яку щодня зі зброєю в руках виборюють українські Захисники і Захисниці.

З нагоди цих свят у всіх районах Кривого Рогу відбулися урочистості. Зокрема, сьогодні у Покровському районі відбулися покладання квітів і вшанування тих, хто боровся і бореться за свободу і суверенітет нашої держави. У сквері біля пам'ятника Богдану Хмельницькому зібралися представники виконкому Покровської районної у місті ради, депутати, ветерани, представники промислових підприємств, закладів

ЛЮДИ ТВОЇ, КОМБІНАТЕ!

освіти, культури, громадськості району та всі небайдужі мешканці. Від Криворізького залізничного комбінату були присутні помічник голови правління **Руслан Кононський** та голова ПО ПМГУ підприємства **Юрій Деркач**. Присутні вшанували пам'ять українського гетьмана, його прагнення до незалежності, свободи, справедливості та віддали данину поваги усім Захисникам, які боролися і

борються за незалежність України, поклавши квіти до підніжжя пам'ятника. Вічна слава кожному, хто віддав своє життя за нашу країну!

Також з нагоди свят у районних виконкомах Тернівської та Покровської районних у місті рад відбулися урочисті церемонії нагородження найкращих представників громади. На урочисті заходи було запрошено працівників комунальних та промислових підприємств, закладів освіти, культури, медицини, представників різних установ, організацій та громадськості. На адресу присутніх лунали теплі й щирі слова привітань з нагоди 35-ї річниці з Дня Незалежності України та слова вдячності за збереження національних традицій, захист і підтримку Батьківщини, сумлінну працю та незламність духу в умовах сьогодення. Цими святковими днями

чимало криворізьців були відзначені Грамотами від виконкому Криворізької міської ради, Покровської та Тернівської районних у місті рад. Так, за високий професіоналізм, активну громадянську позицію, вагомий особистий внесок у соціально-економічний розвиток громади були нагороджені працівники Криворізького залізничного комбінату – начальник дільниці №16 шахти «Тернівська» **Микола Козачок**, начальник дробильно-сортувальної фабрики «Козацька» **Сергій Ляшенко**, менеджерка з адміністративної діяльності спеціального відділу комбінату **Наталія Капшитар** та фахівець з підготовки кадрів Учбово-курсowego центру **Володимир Мещеряков**. Вітаємо наших комбінатівців зі здобутими нагородами та приєднуємося до вітальних побажань! З Днем Незалежності України! Миру, віри в світле майбутнє, злагоди та успіхів!

Наш кор.

ЛЮДИ ТВОЇ, КОМБІНАТЕ!

ВСЕ ЖИТТЯ – НА ВШТ

Понад **160** років під землею на всіх представників трудової династії Храпків – шахтарів Криворізького залізрудного комбінату. З покоління в покоління досвідчені й професійні батьки передавали набуті знання, уміння, навички й досвід своїм дітям, які теж обирали гірничі стежки. Трудова династія Храпків – одна з відомих династій на комбінаті. Один з її представників – гірничий майстер дільниці №12 (внутрішнього шахтного транспорту) шахти «Тернівська», ветеран праці АТ «Кривбасзалізрудком» Храпко Валентин Михайлович, який з нагоди професійного свята – Дня шахтаря, поділився своїм життєвим шляхом, своїми думками і захопленнями.

– Чому Ви обрали саме шахтарську справу? З чого починали?

– Мій вибір був обумовлений трудовою династією шахтарів в моїй родині. Мої старші рідні брати – Іван Михайлович та Анатолій Михайлович працювали на Рудуправлінні імені Леніна. Один з них працював на дільниці внутрішнього шахтного транспорту, а згодом став механіком дільниці №9, а другий опанував слюсарну справу, потім обіймав посаду стовбурового на дільниці спуск-підйому. Ми утрюх – зачинателі трудової династії Храпків.

Моя гірнича стежка розпочалася з навчання в Професійно-технічному училищі №32, де я вчився на машиніста транспортно-навантажувального комплексу. Теоретичні знання підкріплював на виробничій практиці, яку проходив на комплексній дільниці (нарізних та очисних робіт) Рудуправління

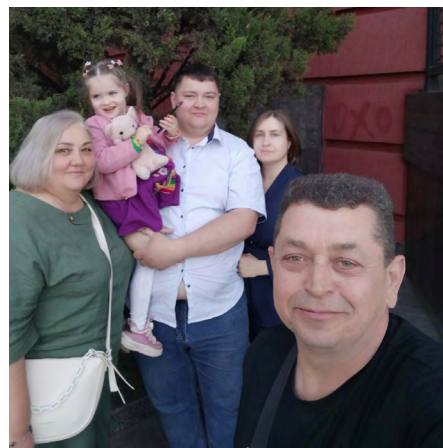
імені Леніна. Згодом тривала військова строкова служба у військах протиповітряної оборони. Демобілізувавшись, пов'язав своє життя з Криворізьким залізрудним комбінатом. Розпочинав трудову стежку з посади машиніста електровоза дільниці ВШТ шахти імені Леніна (наразі – «Тернівська»). Паралельно підвищував свої знання – навчався в гірничому технікумі, де здобув спеціальність «Технологія підземної розробки». Певний час працював люковим, відповідав за завантаження руди у вагони. Після відповідних курсів здобув посвідчення і проводив вибухові роботи у дробильці, дозаторі, перепускниках тощо. Набравшись досвіду і необхідних навичок, обіймав посаду гірничого майстра, заступника начальника дільниці ВШТ.

– Пам'ятаєте свій перший день під землею? Які були емоції?

– Усе було для мене незвичним. Довга дорога до забою, і, навпаки, звідти – до кліті. Канавка, яка тече під нахилом до стовбура. Постійний шум стисненого повітря, вібрація і гул потужних насосів, обладнання і підземного електричного транспорту. Усе було в новинку, але я був готовий до цього, адже будучи юним із зацікавленістю слухав розповіді братів про підземний світ Криворіжжя.

– Скільки членів Вашої родини присвятили життя шахті?

– За братів я вже розказав. Також трудилася на шахті дружина старшого брата Івана – Вікторія лаборантом-радіометристом у відділі технічного контролю. Ще тут працювала моя дружина Ірина стовбуровою (підземною) дільниці спуску-підйому та мій син Максим, який обіймав посаду начальника дільниці №6 (очисних робіт), мій племінник Олексій трудився начальником дільниці ремонтно-відновлюваних робіт і доставки матеріалів, а невістка Юлія зараз працює машиністкою насосної установки на дільниці №16 (водовідливу). Загалом маємо понад 160 років трудового стажу на родину Храпків.

ЛЮДИ ТВОЇ, КОМБІНАТЕ!

– Що було найважче на старті роботи?

– Коли тільки прийшов на виробничу практику було важко. Разом з іншими студентами ми підіймали кріплення на підповерхи, ремонтували перфоратори й інше обладнання, здійснювали вибірку з люка. Ми опанували тонкощі гірничої справи і навчалися у старших колег. Незвично було керувати електровозом: треба було зрозуміти принцип роботи підземного електричного транспорту та вивчити гірничі виробки, рейкові шляхи і стрілочні переводи. Проте можу сказати,

що нездійснених виробничих задач немає, якщо є бажання працювати і навчатися.

– Чому саме дільниця ВШТ?

– Після закінчення училища я мав професію машиніста транспортно-навантажувального комплексу, яка охоплювала професії: «Машиніст електровоза», «Машиніст скреперної лебідки», «Машиніст навантажувально-доставочної машини». Тож коли запропонували стати частиною колективу ВШТ, я охоче погодився.

– Який горизонт опановуєте зараз?

– Ми тривалий час працюємо на горизонті 1425 метра, де ведуться очисні роботи. А розпочинав я з горизонту 1050 метра. Настільки вглиб йшла шахта з початку моєї роботи і донині.

– Яким є колектив бригади ВШТ?

– Наш колектив зараз значно зменшився, чимало колег зараз на передовій виборюють незалежність і

суверенітет України. Усього – 22 працівники разом з інженерно-технічними спеціалістами. Проте разом ми – кваліфікована, відповідальна і згуртована команда, яка досконало знає свою роботу. Більшість з колег мають 20 років стажу і більше.

– Як Ви зазвичай відпочиваєте після напруженого робочого тижня?

– Люблю виїхати на рибалку та обожнюю збирати гриби на околицях Кривого Рогу та за його межами. Маю власний дім, тож роботи для перезавантаження від трудових буднів вистачає, доглядаю за городом та фруктовим садом. Люблю проводити час з найріднішими людьми – дружиною Іриною, донькою Оленою, сином Максимом та онучкою Катериною.

Пишаємося такими професійними та відданими своїй справі працівниками, як Валентин Храпко. Усе своє життя він присвятив шахті «Тернівська» та внутрішньому шахтному транспорту, до якого тягнулося його серце і душа. Навіть нарядна цієї дільниці прикрашена Грамотами та моделями поїздів – що говорить про любов працівників до професії і залізничного транспорту. Вітаємо Валентина Михайловича, колектив дільниці ВШТ та усіх шахтарів Криворізького залізничного комбінату з професійним святом – Днем шахтаря! Бажаємо міцності духу, гірничої удачі, легких спусків і підйомів, безпечної праці та мирного неба над головою!

**Діна Долгова,
фото автора та з архіву респондента**

ЛЮДИ ТВОЇ, КОМБІНАТЕ!

ВСЕ ЖИТТЯ – НА «КРИВБАСРУДІ»

Криворізький залізорудний комбінат славиться своїми мужніми та сумлінними шахтарями, які щодня спускаються на півторакілометрові глибини, видобуваючи таку важливу для нас залізну руду. Надскладні підземні умови, відсутність сонячного світла, постійний гуркіт техніки та важка фізична робота їх не лякають, а, навпаки, загартовують характер та силу духу. Адже шахтар – це не просто професія, це покликання для сильних. З нагоди професійного свята – Дня шахтаря – ми поспілкувалися з нашим колегою, ветераном праці АТ «Кривбасзалізрудком», механіком дільниці №55 (з технічного обслуговування імпоротної техніки) шахти «Криворізька» **Олександром Москальцем**, який все своє трудове життя присвятив нашому підприємству і жодного разу про це не пожалкував.

– Олександр Васильовичу, розкажіть, з чого розпочався Ваш професійний шлях?

– Моє доросле життя розпочалося одразу після закінчення школи. Якщо чесно, я одразу з головою пірнув у професію, а вже потім здобував освіту. Спочатку працював гірником підземним, згодом після відповідних курсів опановував слюсарну справу на дільниці №15 (нарізних робіт) Рудоуправління імені Кірова ВО «Кривбасруда». Разом з колегами електрослюсарями ми ремонтували і обслуговували перфоратори, скреперні лебідки, трубопроводи та інше обладнання. Після року роботи на шахті вступив до Криворізького гірничорудного інституту, який закінчив за спеціальністю «Електрифікація та автоматизація гірничих робіт». Працюючи, пізнавав тонкощі обраної справи, навчався у старших і досвідчених колег, підвищував свій розряд. Ми працювали на горизонті з 775 метра до 955 метра. Через деякий час вже обіймав посаду механіка. У 1997 році в причину певних обставин я разом з колегами зі своєї дільниці перевівся на шахту «Родіна» (наразі – «Криворізька»), де працюю донині. У нас була комплексна дільниця (нарізних і очисних робіт), на якій ми обслуговували і проводили технічний огляд гірничого обладнання. Згодом була створена дільниця №7 (нарізних робіт), на якій я працював. З кінця 2025 року обіймаю посаду механіка дільниці №55 (з технічного обслуговування імпоротної техніки). Саме ця імпортна техніка – навантажувальні машини і бурові карети можуть значно дати розвиток всьому комбінату і пришвидшити нарізні й гірничопідготовчі роботи. На них працювати швидко, легко і безпечно. На жаль, зараз катастрофічно не вистачає людей, тож зараз я тісно співпрацюю з дільницею №5 (очисних робіт), де ремонтую гірничу техніку.

– Чи швидко Ви адаптувалися до підземних умов?

– Так, кілометрові глибини мене аніскільки не лякали, навпаки, цікаво було досліджувати підземний світ Кривбасу. Єдине, що було найважчим – вивчити всі гірничі виробки і дорогу до свого робочого місця.

– Чи пам'ятаєте Ви свого наставника?

– Так, всім тонкощам професії електрослюсаря (слюсаря) чергового та з ремонту устаткування на Рудоуправлінні імені Кірова мене навчав досвідчений і професійний механік **Бульба Володимир Олексійович**. Він дав мені гарну базу для старту роботи, пояснював всі технологічні процеси та принцип роботи гірничого обладнання. За його порадами я удосконалював свої практичні навички й підвищував свою майстерність. Головне у роботі – оперативність, адже всі процеси в шахті тісно пов'язані між собою. Якщо зупиниться одна ланка, інші без неї не зможуть працювати.

– На якому горизонті наразі ведуться роботи?

– Коли тільки перевівся на шахту «Криворізька» ми опановували горизонт 1165 метра, а зараз – 1390 м.

ЛЮДИ ТВОЇ, КОМБІНАТЕ

Наразі ведуться ремонтні роботи на скіповому підйомі шахти «Криворізька», тому ми займаємося підготовкою гірничих виробок до очисних робіт, ремонтом і технічним обслуговуванням обладнання. Скажу чесно, шахта «Криворізька» відома своїм потужним потенціалом. Вона має багато покладів залізної руди і чудові перспективи для масштабного розширення підземних горизонтів.

– Яким є колектив шахти «Криворізька»?

– Під час роботи співпрацював з колективами різних дільниць шахти – очисних, нарізних, водовідливу, електромонтажного обладнання, тож можу сказати, що всі працівники шахти – сумлінні, відповідальні та дружні. Всі допомагають одне одному і ніколи не залишають в біді.

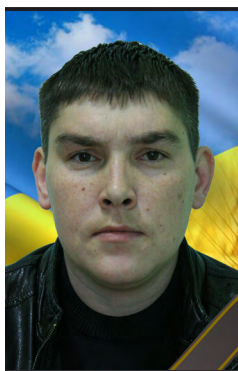
– Чим захоплюєтесь у вільний час?

– Спорт. Відвідую спортивний майданчик і підтримую себе у гарній фізичній формі. Люблю прогулянки з дружиною мальовничими місцями Криворіжжя. А у відпустку – обожнюємо подорожувати Західною Україною – побували у Львові та Східниці. Плануємо тепер завітати до Ужгорода.

Професія шахтаря – це не просто робота, це справжній щоденний подвиг, який вимагає залізної волі та горячого серця. Дякуємо Олександру Москальцу та усім шахтарям Криворізького залізрудного комбінату за професіоналізм і майстерність, силу духу і витримку та відданість рідному підприємству. Бажаємо міцного здоров'я, безпечних змін, родинного затишку та найголовнішого – якнайшвидшого миру на нашій землі!

Діна Долгова, фото автора

СУМУЄМО...

Адміністрація АТ «Кривбасзалізрудком» зі скорботою повідомляє, що 26.08.2026, працюючи у змiну з 23 години 00 хвилин 25.08.2026 до 06 години 00 хвилин 26.08.2026, о 04 годині 00 хвилин під час виконання робіт згідно з нарядом з монтажу, налагодження та відкачування води у шахті «Криворізька» стався нещасний випадок із підземним майстром гірничим Нікітенком Дмитром Вікторовичем, гірником підземним Федьком Володимиром Володимировичем та підземним електрослюсарем (слюсарем) черговим та з ремонту устаткування Тельних Олегом Анатолійовичем, під час якого вони отримали травми несумісні з життям.

Для проведення рятувальної операції невідкладно викликано загін ДВГРЗ. На місці працює слідча група Національної поліції та буде проведено спеціальне розслідування нещасного випадку відповідно до вимог Порядку розслідування та обліку нещасних випадків, професійних захворювань та аварій на виробництві.

Причини нещасного випадку будуть встановлені за результатами спеціального розслідування та проведених неупереджених слідчих дій.

Наші колеги-шахтарі – Дмитро Нікітенко, Володимир Федько та Олег Тельних залишили значний слід у літописі комбінату.

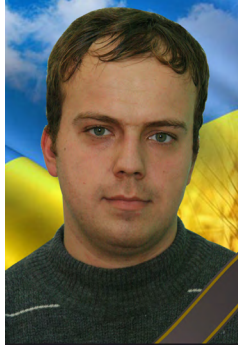
Нікітенко Дмитро Вікторович народився 11 липня 1982 року. Свій трудовий шлях на нашому підприємстві розпочав у 2000 році після навчання в Гірничому технікумі. Розпочинав з посади підземного гірника, а згодом, здобувши вищу освіту і удосконаливши свої знання і навички, обіймав посаду гірничого майстра. За роки роботи зарекомендував себе як висококваліфікований та відповідальний фахівець, який прагнув підкорювати підземні горизонти. У нього залишилися дружина Анна Володимирівна та син Микита.

Федько Володимир Володимирович народився 29 березня 1988 року. Пов'язав своє трудове життя з Криворізьким залізрудним комбінатом у 2010 році після закінчення Криворізького технічного університету. Працював гірничим майстром та гірником підземним. Колеги пам'ятають його як надійного товариша, працювиту та щирю людину, готову завжди прийти на допомогу. Без турботливого чоловіка залишилися дружина Юлія Олегівна, без батька – син Данило.

Тельних Олег Анатолійович народився 19 квітня 1965 року. Присвятив гірничій справі майже 40 років свого життя, з них 11 років – Криворізькому залізрудному комбінату. За час своєї трудової діяльності працював гірником підземним, електрослюсарем (слюсарем) черговим та з ремонту устаткування, механіком. Протягом багатьох років забезпечував стабільну й безпечну роботу підземного устаткування шахти. Його професіоналізм, досвід і глибокі знання справи були прикладом для молодих робітників. У нього залишилися дружина Лариса Анатоліївна та донька Ольга.

Керівництво АТ «Кривбасзалізрудком» виражає щирі співчуття близьким, які понесли непоправну втрату, розділяє невимовний біль з рідними і близькими та схиляє голови у великій скорботі. Допомога сім'ям загиблих гірників буде надана якнайшвидше.

Вічна і світла пам'ять гірникам...

БЕЗПЕКА ПОНАД УСЕ

Проведення протипожежних об'єктових тренувань — це одна із головних задач на будь-якому виробничому підприємстві, оскільки вони дозволяють перевірити готовність персоналу до швидких і злагоджених дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій. На Криворізькому залізничному комбінаті систематично проводяться такі заходи із залученням працівників, формувань цивільного захисту, медиків, диспетчерів та пожежних рятувальників.

Так, 21 серпня на ш. «Криворізька» було проведено протипожежне тренування, організатором якого був начальник служби з питань надзвичайних ситуацій та цивільного захисту **Сергій Жмур**. Також активно долучилися штаб керівництва тренування, диспетчер шахти, формування ЦЗ (ланка пожежогасіння, медична та рятувальна ланки) та працівники структурного підрозділу.

Тренування розпочалося з подання сигналу про виникнення пожежі в приміщенні пункту зберігання та видачі ЗІЗ. У цей час диспетчер викликає пожежно-рятувальний підрозділ добровільної пожежної охорони АТ «Кривбасзалізрудком», екстрену медичну допомогу, оповіщає командира відділення пожежогасіння та керівництво шахти про виникнення надзвичайної ситуації. По гучномовцю лунає оповіщення про небезпеку та знеструмлення об'єкта, де виникла пожежа. Розпочинається евакуація персоналу з приміщення та йде розгортання засобів пожежогасіння. У той же час оперативно

ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ

вирушає на місце пожежі черговий караул ПРП, який розгортає спорядження і приступає до ліквідації загоряння. Під час огляду будівлі виявлено постраждалого, рятування якого проводилося ланкою газодимозахисної служби (ГДЗС). На свіжому повітрі йому надається перша долікарська допомога.

Командир санітарного поста, сестра медична здорівпункту **Наталія Розмаїта** оглядає потерпілого та проводить реанімаційні заходи. Вона пояснює персоналу, як правильно накладати пацієнту джгут при кровотечі та пов'язку при опіках і детально коментує свої дії. Працівники шахти проводять евакуацію матеріальних цінностей з місць неохоплених вогнем і димом. Далі тренування продовжується у приміщенні дільниці №29, де наочно демонструється пожежний щит з первинними засобами пожежогасіння та інструментами – багри, ломы, лопати, сокири і відра.

Начальник служби з питань НС і ЦЗ **Сергій Жмур** та фахівець з питань цивільного захисту служби з питань НС і ЦЗ **Олександр Журба** розповіли про наявні на підприємстві вогнегасники – порошкові (для гасіння електроустановок напругою до 1 000 В) та вуглекислотні (для гасіння електроустановок під напругою до 10 000 В) та їх відмінність у використанні. Вони наголосили, що при гасінні пожежі треба суворо дотримуватися кількох правил: стояти з навітряної сторони за півтора-два метри від загоряння, порошковий вогнегасник обов'язково струсити перед використанням, а вуглекислотний експлуатувати тільки в рукавицях. Потім працівники шахти на спеціально підготовленому навчальному місці (де горіли бочки з дровами) відпрацьовували свої практичні навички з гасіння пожежі з використанням вогнегасників.

Наприкінці тренування присутні відвідали захисну споруду шахти «Криворізька», де можуть укритися працівники від різних надзвичайних ситуацій, зокрема і під час війни при оголошенні «Повітряної тривоги». Наостанок було проведено розбір і підсумки тренування, після яких помічник голови правління (з питань надзвичайних ситуацій, цивільного захисту та мобілізаційної роботи) – начальник служби **Сергій Маловічко** вказав на ряд недоліків, дав термін на їх усунення та поставив загальну оцінку «добре».

На тренуванні побувала Діна Долгова

МІСЬКІ ГРОМАДСЬКІ ЗАХОДИ

ТВОРЦІ ІСТОРІЇ НАШОГО МІСТА

«Професійна освіта — праця, історія, пам'ять — це коріння, на якому виростає нове покоління» — під такою назвою відбувся громадський захід в музеї конференц-зали трудової слави ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг», присвячений Дню будівельника, 95-річчю з початку будівництва заводу «Криворіжсталь» та 92-ї річниці з пуску доменної печі №1! Його організатором виступила громадська спілка «Координаційна рада «Кривий Ріг — рідне місто» (голова — **Дмитро Степанюк**). На конференцію були запрошені представники адміністрації та ПО ПМГУ ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг», Навчально-методичного центру професійно-технічної освіти у Дніпропетровській області, працівники та ветерани будівельної, гірничо-металургійної галузі, громадські та профспілкові лідери, депутати та службовці органів місцевого самоврядування районів, міста, підприємці, працівники навчальних закладів, музейні працівники, науковці, ЗМІ. Від Криворізького залізничного комбінату була присутня фотоко-респондентка служби інформації (редакція газети «Шахтар Кривбасу») **Діана Терещенкова**.

Зустріч розпочалася з екскурсії музеєм трудо-вої слави, під час якої завідувач музею **Микола Чухрай** розповів про створення, ста-новлення і розвиток заводу «Криворіжсталь», будівництво доменних печей, виплавку першої криворізької сталі, тимчасову зупинку заводу під час Другої світової війни та його відновлен-ня після Перемоги, продемонструвавши експо-нати, артефакти, скульптури й архівні дані, які знов думками повертають у минуле.

Далі зустріч продовжилася вже у конференц-залі, де присутні вшанували хвилиною мовчання загиблих Захисників і Захисниць та легенд трудового Кривбасу, які відійшли у вічність, залишивши за собою збудовані

но-технічної освіти у Дніпропетров-ській області, виконавчий директор громадської спілки «Координаційна рада «Кривий Ріг — рідне місто» **Віталій Санига**, який зазначив, що будівельна галузь формувалася у 1930-х роках при будівництві заво-ду «Криворіжсталь». Це важлива сторінка історичної пам'яті про те, як створювалося промислове сер-це регіону.

Праця будівельників є наріж-ним каменем у формуванні майбутнього. Завдяки професіона-лізму, терпінню та вірності справи фахівців будівельної галузі молоді

МІСЬКІ ГРОМАДСЬКІ ЗАХОДИ

в оперативному висвітленні подій сучасного і минулого, спогадів зі збереження історичної спадщини-пам'яті у розбудові будівельного, гірничо-металургійного комплексів, інфраструктури Кривбасу та його відомих особистостей, шанування ветеранів праці та висвітлення подвигів військових Збройних Сил України, ТРО в російсько-українській війні.

Наостанок конференції слово мав Заслужений будівельник України, ветеран будівельної галузі (муляр, майстер, головний інженер, директор бетонного заводу, керівник тресту «Криворіжжитлобуд», перший заступник начальника комбінату «Кривбасбуд», начальник об'єднання «Укрбуд»), Почесний громадянин міста Ванадзор (Кіровакан) **Євген Капустін**, який поділився з присутніми своїм життєвим і трудовим шляхом, викликами того часу та будівництвом виробничих потужностей міста.

Під час другої частини заходу присутні вшанували пам'ять криворізьких будівельників покладанням квітів до монументальної скульптурної композиції в сквері «Індустріальні зодчі» та до меморіальних дощок керівників будівельної галузі, Героїв праці. На згадку було зроблено спільне фото.

Нинішня зустріч – це повага до людей, які творили історію, розбудовували місто, заклали міцний фундамент для майбутніх поколінь і нашого сьогодення. Їхні здобутки назавжди вписані золотими літерами в літопис рідного краю. Пам'ять про них живе в музеях, пам'ятниках, скульптурах, книгах, меморіальних дошках. Самі споруди, зведені ними, щодня нагадують нам про подвиг творців історії нашого міста та країни.

На заході побувала Діна Долгова

ОФІЦІЙНО

ПЛАТЕЖІ ЗА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ

ШАНОВНІ МЕШКАНЦІ ПОКРОВСЬКОГО РАЙОНУ!

З метою забезпечення сталого, безперебійного проходження опалювального сезону 2026 – 2027 років просимо Вас своєчасно розрахуватися із заборгованістю за спожиті житлово-комунальні послуги та енергоносії.

Оскільки на 01.08.2026 заборгованість мешканців Покровського району за спожиті житлові і комунальні послуги складає **702,87** млн грн, що становить **23,4%** від загального боргу по місту (**3 002,38** млн грн).

У порівнянні з початком опалювального сезону 2025-2026 років заборгованість мешканців району залишається не погашеною у сумі **45,9** млн грн (7%). Борг зріс по відношенню до червня 2026 року на **18,0** млн грн або на **2,6%**.

Так, за опалювальний сезон заборгованість зросла перед:

▶ АТ «Криворізька теплоцентраль» – на 23,44 млн грн або на 7,8%, у тому числі за липень 2026 року борг скоротився на 8,63 млн грн, або на 2,6%, і складає 324,61 млн грн;

▶ житлово-комунальними підприємствами, що перебувають в стадії ліквідації – на 1,13 млн грн або на 16%, у тому числі за червень 2026 року борг збільшився на 154,18 тис. грн, або на 1,9%, і складає 8,19 млн грн.

▶ ТОВ «Дніпровські енергетичні послуги» – на 984,94 тис грн або на 3,7%, у тому числі за липень 2026 року борг збільшився на 11,48 млн грн, або на 72,5%, і складає 27,31 млн грн;

▶ ТОВ «Екоспецтранс» – на 2,84 млн грн або на 9%, у тому числі за липень 2026 року борг збільшився на 2,05 млн грн, або на 6,3%, і складає 34,58 млн грн;

▶ КП «Кривбасводоканал» – на 30,86 млн грн або на 16,9%, у тому числі за липень 2026 року борг збільшився на 18,8 млн грн, або на 9,7%, і складає 213,53 млн грн;

Протягом 2016-2026 років до суду подано 33 738 позовних заяв на суму 552,13 млн грн, у тому числі: у 2026 році – 5 484 позовів на суму 59,8 млн грн. Розглянуто судами у 2025 році 2 880 позовів на суму 58,9 млн грн, у 2026 році – 2 556 позовів на суму 35,7 млн грн. Отримано коштів за рішеннями суду у 2025 році – у сумі 10,8 млн грн, у 2026 році – у сумі 13,41 млн грн.

На реструктуризацію заборгованості з боржниками укладено 2 835 угод на суму 27,88 млн грн, у тому числі: у 2026 році – 89 угод на суму 2,41 млн грн.

Але через несвоєчасні розрахунки абонентів підприємства-надавачі послуг не мають змоги використовувати стабільне надходження коштів на ремонт та модернізацію підприємств.

Малозабезпеченим мешканцям та категорії споживачів, які накопили значну суму заборгованості, ми пропонуємо укласти договір на реструктуризацію боргів та оформити субсидії на оплату житлово-комунальних послуг.

Нагадуємо, що мешканці району можуть оформити субсидії як в онлайн-форматі, так і офлайн.

Онлайн: на порталі «Дія»; на порталі електронних послуг Пенсійного фонду; через мобільний застосунок ПФУ.

Також отримати субсидію можна: звернувшись до сервісного центру Пенсійного фонду без прив'язки до місця реєстрації; до уповноважених посадових осіб виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, а також до ЦНАПів; направити звернення поштою до Пенсійного фонду.

Для подання заяви мешканці Покровського району можуть звернутися до Відділу обслуговування громадян №16 (сервісний центр) Головного управління Пенсійного фонду України в Дніпропетровській області за адресою: вул. Федора Караманиць, 37 В.

Графік роботи: понеділок-четвер з 8:00 до 18:00; п'ятниця: з 8:00 до 16:45 (без обідньої перерви).

Телефон для довідок: 067-626-24-52.

Водночас ми вдячні нашим сумлінним платникам. Регулярність надходження коштів дозволяє підтримувати об'єкти підприємств-надавачів послуг в працездатному стані та забезпечувати місто на належному рівні житлово-комунальними послугами.

**Інформацію надано виконкомом
Покровської районної
у місті ради**

КРИВОРІЗЬКА КУЛЬТУРНА

ІВАН КОШИЦЬКИЙ: КРИВОРІЗЬКИЙ ПИСЬМЕННИК З ПОЛІСЬКОГО КРАЮ

Криворіжжя активно розвиває культурне та літературне життя. У нашому місті майже не щодня проводяться літературні, культурно-масові і спортивні заходи, які охоплюють усіх небайдужих містян. Так, 19 серпня у Бібліотеці-філіалі №7 імені Івана Кошицького відбувся вечір пам'яті з нагоди 90-річчя з дня народження відомого криворізького письменника-новеліста та майстра малої прози Івана Олексійовича, на честь якого названа бібліотека. На захід завітали працівники історико-краєзнавчого музею, педагоги, шанувальники творчості письменника, та ті, хто весь цей час підтримував зв'язок з родиною І.Кошицького.

Розпочався захід з виконання улюбленої пісні Івана Кошицького «Сину, качки летять», яку заспівала керівниця вокального ансамблю «Перевесло» Палацу культури «Саксагань» **Надія Кожукало**. Модераторка вечора пам'яті, завідувачка бібліотеки Наталія Моїсеєнкова ознайомила присутніх з життям та творчим пошуком письменника, розповівши, що І. Кошицький родом з Житомирщини, народився в 1936 році в сім'ї вчителя. Хлопець здобув фах будівельника і брав активну участь у післявоєнній відбудові Коростеня, Житомира, Донбасу після Другої світової війни. Потім тривала військова строкова служба у Чорноморському флоті, а згодом – Північному. Його перший вірш був присвячений місту-Герою Севастополю і надрукований у флотській газеті «Прапор Батьківщини». Демобілізувавшись, юнак певний час працював у газеті «Радянська перемога» у Волинському районі Житомирської області. У 1960 році Іван

за комсомольською путівкою приїхав до Кривого Рогу на будівництво Центрального гірничо-збагачувального комбінату і залишився тут назавжди. Працював бетонником, арматурником, електрозварником, монтажником і паралельно навчався в середній школі робітничої молоді. Саме там він зустрів свою долю, молоду вчительку Олександру Іллівну, з якою прожив усе життя. Попри всі тяготи буденності та важкої роботи продовжував приділяти час і творчості – написанню віршів, новел, прози, нарисів. Його доробки друкувалися в газетах «Будівельник», «Червоний гірник», «Прапор юності», «Зоря», журналах і альманахах «Україна», «Прапор», «Донбас» та інших. Від

його новел і нарисів віяло теплом, душевністю, світлом, любов'ю до людей і рідного краю – Житомирщини. На обласному конкурсі молодих літераторів за цикл новел про людей праці Іван Кошицький виборов I місце. 5 жовтня 1974 року на 38-му році життя смерть обірвала його доріжку в цьому світі. Після себе він залишив великий спадок: новели, оповідання, повісті «Зелене полум'я», «Так хочеться бути дідом», «Не запізнись на ранковий поїзд», «Давній борг», «Лісові етюди», «Земне тяжіння», «Кому сняться мавки», «Відро дзвінкої тиші» тощо. Його творами захоплювали не тільки пересічні читачі, а й відомі особистості. Повість «Причащаюся небом» дуже подобалася Юлії Солнцевій, дружині Олександра Довженка, яка хотіла зняти за цим твором кінофільм. Новела «Де живуть журавлі і росте журавлина» надихнула на написання пісні «Журавлина» (слова А.Зубової, музика Н. Буценка). Іван Кошицький володів неймовірною силою розуміння і відчуття рідної української мови, тож його доробки

КРИВОРІЗЬКА КУЛЬТУРНЕ

*А я степами синіми,
До тебе, Дніпре, лину
Мені, твоєму синові
Роса сорочку випере.*

*Позолить в жлукті-протязі,
Мрійливим небом висинить,
Напоїть із колодязів
І загойдає піснями.*

*І наспіває мрій своїх,
Мов Ненька в ночі місячні,
Покличе кобзарів старих
І запорожців січових.*

*І поведе могилами,
В яких давно громи вляглись,
Де в упряж у ковилову
Вітри впряглись.*

*І буде час у скроні бить
І чарувать тайною
Я не спроможний не любить,
Все, що є Україною.*

були наповнені думками, спостереженнями і ліризмом.

«Гарні слова не повинні зникати...ті, які ми не вимовляємо, а випромінюємо очима, серцем, усмішкою», – казав письменник нам сьогоднішнім, нагадуючи, що за всяких життєвих обставин найбільшою людською втратою є втрата співчутливості, доброти одне до одного.

Цього дня присутні згадували криворізького поета, ділилися думками щодо його творчості і біографічними фактами письменника і його родини, зачитували його вірші. Відвідувачі бібліотеки прослухали інтерв'ю, записане з дружиною письменника Олександрою, яка розповіла про творчий і життєвий шлях Івана Кошицького. Сторінки життя та творчості письменника перегорнули **Андрій Чубенко, Ольга Ткач, Наталія Івашкевич** (колишня літературна редакторка «Шахтаря Кривбасу»), **Ераст Іваницький, Ірина Бугайова**. Доповнила захід добірка творів письменника, публікацій про нього та фотоматеріалів. Архів творчого спадку письменника, який дістався бібліотеці від його родини, був переданий головному зберігачу фондів Криворізького історико-краєзнавчого музею **Андрію Чубенку**.

Захід пройшов у теплій та дружній атмосфері. На згадку було зроблене спільне фото.

**На заході побувала
Діна Долгова**

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ СЕРПНЯ

Апарат управління

Доронін Олег Валерійович – старший інспектор відділу контролю по забезпеченню режиму і охорони. Леонов Сергій Васильович – інженер чи провідний з буро-підривних (підривних) робіт виробничого відділу.

Рева Валерія Сергіївна – провідний інженер-енергетик бюро з обліку та розподілу енергоресурсів комбінату відділу головного енергетика.

Харченко Віталій Вікторович – інженер бюро з обліку та розподілу енергоресурсів комбінату відділу головного енергетика.

Шахта «Тернівська»

Горовой Євген Сергійович – майстер гірничий дільниці №13.

Єдаменко Віктор Сергійович – електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №12.

Новак Тетяна Олексіївна – машиністка підйомальної машини дільниці №13.

Поліщук Костянтин Романович – прохідник дільниці №36.

Шахта «Козацька»

Білий Антон Миколайович – майстер ДСФ.

Вірко Юрій Вікторович – машиніст бурової установки дільниці №24.

Громов Сергій Вячеславович – прохідник дільниці №1.

Прудіус Катерина Володимирівна – машиністка підйомальної машини дільниці №16.

Шахта «Покровська»

Буряк Олександр Володимирович – електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №11.

Євтушенко Олена Василівна – стовбурова (підземна) дільниці №11.

Курінний Федір Петрович – гірник очисного забою підрозділу для декретників та військовослужбовців.

Ніконюк Олексій Олегович – машиніст бурової установки дільниці №21.

Підкуйко Вадим Сергійович – кріпильник дільниці №23.

Цариковський Владислав Валерійович – майстер гірничий дільниці №23.

Щербина Сергій Сергійович – машиніст електровоза дільниці №10.

Центральна енерголабораторія

Скрипник Марина Станіславівна – лаборантка з фізико-механічних випробувань лабораторії фізико-механічних випробувань.

Шахтобудівельне управління

Білоус Олексій Сергійович – гірничомонтажник підземний дільниці №18.

Воронов Олександр Олександрович – електрогазозварник дільниці №23.

Дроженко Едуард Васильович – електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №55.

Колесник Іван Юрійович – кріпильник дільниці №2.

Меліхов Віталій Анатолійович – тестляр дільниці №16.

Осташевський Роман Петрович – кріпильник дільниці №10.

Павленко Максим Олександрович – гірничомонтажник підземний дільниці №18.

Піроженко Костянтин Григорович – прохідник дільниці №8.

Побива Віктор Вікторович – електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №8.

Савченко Олександр Олександрович – начальник дільниці №21.

Снітко Олександр Геннадійович – механік дільниці №55.

Сугак Сергій Вікторович – прохідник дільниці №24.

Тарасенко Мирослава Леонідівна – стовбурова (підземна) дільниці №19.

Рада ветеранів шахти «Покровська»

Голдишук Володимир Юрійович.

Заболотній Геннадій Васильович.

Ляшок Петро Григорович.

Михайлюк Віктор Іванович.

Тимошенко Володимир Вячеславович.

Шестопалова Марія Павлівна.

З Днем шахтаря!

Дякуємо за вашу мужність,
незламний характер та
щоденну важку працю!

ШАХТАР КРИВБАСУ

Видання АТ «Кривбасалізрудком».
Газета виходить з жовтня 1989 року.
Свідоцтво про реєстрацію ДП №2050-788
ПР від 15.05.2014.

Засновники і видавці: адміністрація
та профкоми АТ «Кривбасалізрудком».
Дизайн, верстка: Наталя Плужник.
Фотокореспондентка: Діана Терещенкова.

Начальник служби інформації:
Егор Фурсов.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат,
власних імен та інших відомостей несуть авто-
ри публікацій, а рекламної інформації – рек-
ламодавці. Служба інформації може публікува-
ти матеріали в порядку обговорення, не поді-
ляючи точки зору автора і залишаючи за со-
бою право редагування текстів. При передруку
посилання на «Шахтар Кривбасу» обов'язкове.

**Адреса служби
інформації:**

вул. Корнія Речмидила, 31/к,
м. Кривий Ріг, 50029.

Телефони:

(056) 444-23-77;
(056) 444-25-11.

E-mail:

shahtar@krruda.dp.ua